

Avertissement.

Til Kvinder paa Landet.

De demokratiske Kredse paa Landet og i Købstæder, som ønsker at danne stedlige Afdelinger af „**Kvindelig Fremskridtsforening**“, kan erholde Vejledning dertil gennem Hovedafdelingen i **København**. Foredragsholdere om Kvindesagen kan ligeledes anvises fra »**Kvindelig Fremskridtsforening**«, naar man henvender sig til Formanden, Fru **Johanne Meyer, Naboløs 4, 2. Sal. København K.**

Læs „Fredsvennernes Katekismus“! 10 Øre.

Foreninger Rabat ved Henvendelse til Kursusbestyrer **Rasmussen, Kbhvn. N.**

Theod. Halgreen^s

Guld- og Sølvvareforretning.
(Specialitet **Forlovelsesringe**.)
Værksted og Udsalg:
Gothersgade 34, ligef. Regnegade.

Kvindelig Fremskridtsforenings fri Syskole.

Undervisningen finder Sted hver Tirsdag og Torsdag Aften Kl. 7.

Indmeldelser modtages daglig hos **Fru Larsen, Gl. Kongevej 92, 4. Sal, Fru Andersen, Nansensgade 33, St. samt Undervisningsaftenerne i Lokalet, Jacob Dannefærdsvej 12, Stuen.**

L. & M. Valentin

Fabriks-Udsalg af Elektroplet.

Østergade 15.

Er forsynet med Nyheder i alle Dessins til Brude- og Festgaver.

Prima Couvertartikler til billige Priser.

Ældre Sager til Opførselning og Reparation bliver som nyt.

NB. Efter April Flyttedag er Forretningen Østergade 57.

Kjøbenhavns billigste

Handskeudsalg,
11, Fælledvej 11,

anbefaler

2 Knaps Handsker . . .	1,00
3 — — —	1,15 à 1,25
4 — — —	1,30 à 1,50
6 — — —	1,60 à 2,00

Jul. Larsen.

Tandlæge Fru N. Møller.

Frederiksberggade 19,
træffes hver Søndag fra 10—4.

Ribe Mælkeriskole.

Kursus for Mejsker og Mejerister fra 3dje Januar til 1ste April. Nærmere ved Henvendelse til Forstander

S. H. Salling.

Skomager F. Holm,

St. Kongensgade 4.

Anbefaler sig med alt til Faget henhørende.

Knaphuller

og Liv staferes smukt og billigt

Vingaardstræde 10 B 2. S. tv.

Ny Methode, Ny.

Selv den haardeste Ligtorn borttages med det Samme (uden Smerter) hver Dag fra 10—4, ikke Søndag.

18, Elmegade 18, Stuen.

Nørrebro.

Særskilt Indgang for Damer ad Gadedøren.

Operationer udføres saavel ude som hjemme.

Kvindebladet „Hvad vi vil“.

Enkelte Numre af Bladet faas à 5 Øre i **Boghandelen Klosterstræde 12, Manufakturhandelen Falkoneralléen 43** og i **Expeditionen Walkendorfs-gade 20, 1. Sal.**

Indhold: Hulda og Carl: Syerskor. — Karl Fred. Jensen: Svar til Frida Schmidt. — Tekla: København paa Skøjter — Plejebørns Kaar. — Bjørnstjerne Bjørnson: Af et Brev. — Carl Behrens: Teateroversigt. — Værd at lægge Mærke til. — Helene M.: »Eine alte Geschichte«. — Avertissementer.

»Romeo og Julie,« sagde Pigen med et ubestemt Smil; hun havde nok før hørt disse to Navne nævne sammen; hun vidste, at Byen hed Snærpe, men hun vidste ikke rigtig, hvor den snærpede hen. Hun nærmede sig med en dejlig, stor, hvid Rose i Haanden. Og idet hun traadte ind i Løvhytten, og det lyse, kølige Skær faldt over hendes kønne Skikkelse, saa' han, at disse Læber var friske og røde, disse smaa, hurtige Øjne smukke og klare. Og denne for Pigen saa smigrende Opdagelse efterfulgtes af en for hende mindre behagelig Overraskelse: Idet hun rakte ham Blomsten, slyngede han sin Arm om hendes Liv, tvang hende ned paa Bænken ved Siden af sig og trykkede et Kys paa hendes Læber.

Det kom over ham som en pludselig Indskydelse; han kunde ikke lade det være; han tænkte egenlig slet ikke over, hvad han gjorde. Hun rev sig løs med et højt Skrig, kaldte ham en Laban og fór ud af Lysthuset. Der var kommet et Slags Raseri over ham. Han fór efter hende, men kom i det samme til at støde til Kurven, der hang i Døraabningen; den svingede voldsomt, udgød sit rige Indhold over ham og fængslede ham ved at hægte sig fast til

hans Knaphul. Mørkerøde, gule og hvide Roser laa strøet om i Lysthuset eller svirrede som løsevne Blade endnu i Luften, lagde sig over hans Hat og hans lyse Sommerdragt som en Sky, mens han rev og sled i Kurven for at frigøre sig; han stod dér som en ufrivillig Marie Grubbe, badet i Rosenblade.

Imidlertid flygtede Pigen tværs over den grønne Plæne.

Han var bleven aldeles meningsløst ivrig; han vidste jo dog, at saa snart han var kommen ti Skridt frem paa Plænen, kunde man se ham oppe fra Huset. Men han tænkte slet ikke, han stormede lige ud, saa snart han var bleven fri, men stansede med ét som naglet til Jorden.

Fra den anden Side af Lysthuset var én dukket frem og stod nu og saa' paa ham, én, som heller ikke ret vidste, om hun skulde blive eller gaa.

Det var en ganske ung Pige, slank og fint bygget og klædt med en vis nonchalant Elegance i en let, hvid Kjole, der sad smukt om den ranke, ungdommelige Figur og i bløde, brede Folder sænkede sig mod Jorden; en bred, lys Straahat kastede en klar, gennemsigtig Skygge over det lille, kække

Ansigt med de fine, skønt ikke ganske regelmæssige Træk, og det mørke Haar laa i en tyk Fletning over Skulderen.

Men intet af alt dette saa' han klart; det var, som hver Nerve i ham var lammeth, alt viste sig for ham som gennem en Taage, som en forvirret, usammenhængende Masse, det eneste, han med ubarmhæjertig Tydelighed saa', var et Par mørke, tindrende Øjne, med et eget, fløjlsagtigt Skær, som under de sorte, sammentrukne Øjenbryn lynede ham i Møde og borede sig ind i hans med et Udtryk af den grænseløseste Overraskelse, Rædsel og Forbitrelse.

Et Øjeblik saa' han hende stift i Øjnene; men saa kunde han ikke længere holde dette faste, vrede Blik ud, han saa' ned; hans Hjærte bankede voldsomt; han kunde føle, hvor Blodet brændte ham i Kinderne. Ikke for alt i Verden vilde han have staaet saaledes for hende! — og nu i Dag, da han netop — aa, det var ikke til at holde ud at tænke paa! — Han saa ud som den personificerede onde Samvittighed.

Fortsættes.